

som selve Udvalget har brugt, der gjør Tvivlen noget større, end den ellers vilde være, saa vilde jeg henpege paa, at der i § 9 nævnes udtrykkelig „Bestillingsmænd“; i Pensionsloven staaer der derimod „Embedsmænd“. Det er muligt, om end usandsynligt, at man fremtidig kunde sige: Her har Rigsdagen ved at votere et Forslag, af denne Natur stiller disse Mænd anderledes end dem, der i Almindelighed ere pensionsberettigede. Lad os derfor nu, da Sagen ligger for til Afgjørelse, faae hævet enhver Tvivl.

Formanden: Rigsdagsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds har Ordet.

Hammerich: Jeg frasalder Ordet for ikke at drage Forhandlingerne i Langdrag.

Formanden: Rigsdagsmanden for Ribebenhavns 8de Valgkreds har Ordet.

Rimestad: Jeg skal i al Korthed gjøre nogle Bemærkninger ved flere af de Dittringer, der bleve fremfattede af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), fordi jeg virkelig troer, at det er vigtigt, at de blive imødegaaede, om end ikke for denne Sags Skyld. Den ærede Rigsdagsmand bebrejdede os, at vi her havde kastet et Spørgsmaal ind, som ikke hørte hjemme her, og at vi vare gaaede for meget ind i Enkeltighederne. Jeg skal henstille til det ærede Thing, i hvilke Enkeltigheder, i hvilken betydelig Detail man er gaaet ind i andre Dele af Loven. Der er altsaa ikke mere her end andre Steder gaaet ind paa Enkeltighederne. Naar den ærede Rigsdagsmand yttrede, at, hvis man skulde gaae ud fra Forholdene ved det kongelige Bibliothek, burde der ikke her i dette Tilfælde gives fast Ansættelse, fordi man ved hiint blev daarlig betjent, og man altsaa ingen Garanti havde for, naar man ansatte en fast Embedsmand ved Universitetsbibliotheket, da at blive bedre betjent der, saa kunde der gjøres den Indvending, som den ærede Rigsdagsmand selv gjorde, men ogsaa den, at skulde man tage Consequentsen deraf, saa maatte man slet ikke ansætte nogen

Embedsmand fast. (Tscherning: Ja, det vilde være ganske rigtigt!). Den ærede Rigsdagsmand sagde, at vi ved Endringsforslaget forrykkede Standpunktet, idet der maaskee kunde være flere af de Poster, der ere nævnte i § 9, som ligesaagodt kunde føres over i § 8 som den, hvorom der her er Tale. Ja, det er muligt, men det rammer ialtsald ikke os; thi vi have ikke talt om saadanne Muligheder; vi ere kun gaaede ud fra, at den angaaende denne Post var vist, at den ligesaavel burde opføres i § 8 som Bibliothekaren. Jeg forstaaer ikke, hvorledes man kan sætte den Ene der uden at tage den Anden med. Naar den ærede Rigsdagsmand dernæst sagde, at man vel skulde vogte sig for at gaae ind paa Forslaget, fordi det var vanskeligt at komme bort deraf igen, saa er det ogsaa en af disse almindelige Sætninger, der ikke kunne ramme os; thi det gælder jo ikke mere om denne end om alle de andre Bestemmelser, at det vil være vanskeligt at komme bort fra dem; deri kan han jo forsaavidt forøvrigt have Ret; men jeg seer ikke, at der er væsentlig Grund til at anvende denne Sætning mere paa det her foreliggende Tilfælde end paa alle de andre. Da Forslagsstilleren har holdt paa sit Forslag, mener jeg ogsaa at turde anbefale Thinget at gaae ind derpaa, saameget mere som jeg ikke kan see, og der heller ikke fra nogen anden Side er piist, at der kan være nogen Fare ved at gaae ind paa det, og det vil dog altid tjene til Trost og Beroligelse for denne Mand. Det skader ikke med Hensyn til Fremtiden; thi hvorledes man end i Fremtiden vil organisere Bibliothekerne, saa er man dog overbevist om fra alle Sider, at man skal have to faste Poster ved Universitetsbibliotheket.

Da Ingen yderligere ønskede at yttre sig, vare Forhandlingerne over dette Afsnit sluttede.

Formanden: Udvalgets Forslag under Nr. 7, der gaaer ud paa, at Lovforslagets §§ 3, 4, 5, 6, 7, 8 og 9 skulle udgaae og derimod 3 nye Ser som §§ 8, 9 og 10 optages, betragtes som eet Forslag, der ikke kan stilles ad, og vil altsaa afgjøres ved een Afstemning,